

og 16 foreslået opretholdt som gældende også ved ligningen for skatteåret 1953—54, forsåvidt angår § 5 dog med visse ændringer.

Ved *bestemmelsen i lovens § 5*, der blev indført ved ligningsloven for skatteåret 1948—49, indrømmes der i selve skatteansættelsen et nedslag for nedsat erhvervs-evne for personer, der ved skatteårets begyndelse oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år, alt forsåvidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de i loven angivne maksimalindkomstbeløb. Nedslaget beregnes under hensyn til, om den pågældende efter statskattelovens regler betragtes som forsørger eller ej, dog højst med forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten.

For skatteåret 1952—53 har maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb været fastsat således:

<i>I. Forsørgere:</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v.	6 100	2 500
Købstæder m. v.	5 700	2 100
Landkommuner	5 300	1 800

<i>II. Ikke-forsørgere:</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v.	4 400	1 600
Købstæder m. v.	4 200	1 400
Landkommuner	4 000	1 200

Aldersrentemodtagerne — såvel forsørgere som ikke-forsørgere — har i året 1952 haft en større indtægt end i 1951 som følge af forhøjelse af aldersrenten. Indtægtsforøgelsen kan for forsørgernes vedkommende gå op til 305 kr. (De i henhold til lov nr. 484 af 14. december 1951 § 2 udbetalte ekstraordinære ydelser til alders- eller invaliderentemodtagere er ikke medregnet til indtægtsforøgelsen, jfr. bemærkningerne til § 3).

Såfremt de i ligningsloven for 1952—53 fastsatte maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb blev optaget uændrede i ligningsloven for det kommende skatteår, ville der

for de her omtalte skattepligtige kunne fremkomme skattestigninger, som kunne gå op til ca. 62 kr. for de rentemodtagere, hvis rente er undergivet den største stigning. For at begrænse skattestigningerne har man foreslået maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene forhøjet som nedenfor anført. De foreslåede forhøjelser vil medføre, at der bliver tale om en nogenlunde uforandret beskatning af rentemodtagerne, idet der dog vil være tilfælde, hvor forhøjelserne medfører mindre skattnedsættelser, medens der i visse tilfælde kan fremkomme en mindre forhøjelse af skatterne. Der vil dog i det store og hele ikke fremkomme forhøjelser eller nedsættelser af skatterne, der overstiger en halv snes kroner.

Maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene er foreslået fastsat som følger:

<i>I. Forsørgere:</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v.	6 700	2 800
Købstæder m. v.	6 200	2 400
Landkommuner	5 700	2 000

<i>II. Ikke-forsørgere:</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v.	4 800	1 800
Købstæder m. v.	4 500	1 600
Landkommuner	4 200	1 400

Gennemførelsen af de her foreslåede ændringer i § 5 vil for statskassens vedkommende medføre et provenutab, der kan anslås til ca. 1 mill. kr., hvortil kommer et noget større provenutab for den fælleskommunale udligningsfond og kommunerne.

Ved *lovforslagets § 3* er det foreslået, at de i henhold til lov nr. 484 af 14. december 1951 § 2 udbetalte ydelser til alders- eller invaliderentemodtagere ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Der henvises i så henseende til, at finansministeren over for folketingsudvalget vedrørende ligningsloven for skatteåret 1952—53 har tiltrådt, at disse ydelser ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jfr. folketingsudvalgets betænkning af 11. december 1951, rigsdagstidende 1951—52, tillæg B. sp. 143.